

Jóannes Eidesgaard fer at skriva løgtingsformanninum bræv við spurningum:

– Eg vil hava at vita um løgtingsformaðurin kann vátta at hann hevur gjørt sína skyldu eftir grein 17 í tingskipanini. Sjálvur vænti eg, at tað verður trupult hjá honum at vátta tað. Og kann hann ikki tað, hevur løgtingið ein álvarsligan trupulleika sigur formaður Javnaðarfloksins.

ÁKI BERTHOLDSEN

Eftir grein 17 í tingskipanini er tað skyldan hjá løgtingsformanninum at tryggja, at tingarbeiðið er væl fyriskipað og væl úr hondum greitt.

Og hesa skyldu vil Jóannes Eidesgaard nú hava vátan fyri, at løgtingsformaðurin hevur gjørt.

Formaður Javnaðarfloksins fer fyrsta dagin at senda Jógván Ingvarð Olsen bræv við fyrispurningi um løgtingsformaðurin kann vátta, at grein 17 í tingskipanini er hildin.

– Eg vil hava at vita, um løgtingsformaðurin kann tryggja okkum, at grein 17 í tingskipanini er hildin, sigur Jóannes Eidesgaard.

Heilt út av lagi

Tað eru hendingarnar hesar síðstu vikurnar, sum hava

Vil hava vátan fyri at Jógván Ingvarð Olsen hevur gjørt sína skyldu

finigið formann Javnaðarfloksins at taka eitt so álvarsligt stig.

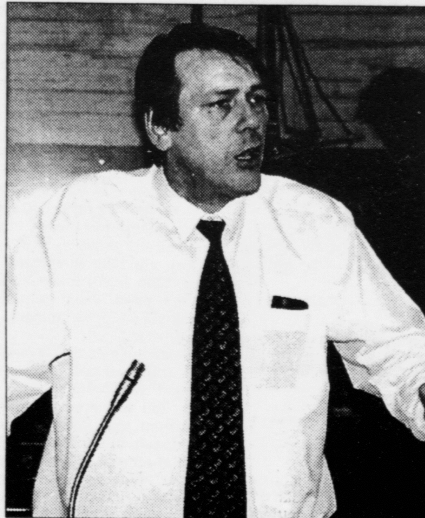
– Hesar seinastu vikurnar hevur tað politiska arbeiðið eftir mínum tykki verið ein háðan báði ímóti løgtinginum, fólkaraðinum og føroyska skattgjalddarum.

Tað, Jóannes Eidesgaard sipar til, eru øll stórmálini, sum samgongan hevur lagt fyri tingið, og eru avgreidd í seinastuni, tí eftir hansara tykki hava tey ikki finigið eina víðgerð sum uppá nakran máta sømir seg einum framkomnum fólkaraði.

Hann hugsar m.a. um skattamálini, sum hava verið til víðgerðar í seinastuni. Men ikki minst hugsar um málið um at broyta mvg skipanina.

– Serliga hetta seinasta málið fekk ikki nakað sum helst ið yvirhøvur líkist eini politiskari víðgerð. Tað vóru als ongar kanningar, og tað vóru yvirhøvur og aldelis ongar metingar gjørdar um avleiðingarnar av uppskotinum, hvørki fyri umstingina, fyri landskassan, ella fyri aðrar vinnur.

Tann einasta „politiska“ víðgerðin sum var, var ein



Jóannes Eidesgaard vil hava at vita, um tað, su mer fiarð fram seinastu vikurnar er tað, sum í tingskipanini verður meint við „væl úr hondum greitt“ og „væl fyriskipað“ tingarbeiði.

fundur, har eitt álít varð skrivað, har umboðini fyri samgonguna skrivaðu undir uppá, at tey tóku undir við

uppskotið landsstýrisins Jóannes Eidesgaard sigur, at hann vil hava skrivliga vátan frá løgtingsformann-

inum um hetta er tað, hann meinir við væl fyriskipað og væl úr hondum greitt løgtingsarbeiði.

– Síðani málini vórðu avgreidd, hava vit so finigið vátan fyri frá umstingini, at tað er báði ómetaliga trupult at umsita, og fer har til at verða sera dyrt at umsita.

Jóannes Eidesgaard sigur, at av tí at pára ongin politisk víðgerð var, kundi hann heldur ikki mæla sínum flokki til hvørki eitt ella annað.

Verður trupult at vátta Jóannes Eidesgaard heldur, at bara tað, at ongar kanningar eru gjørdar í einum máli, er prógv um, at arbeiðið er ikki væl úr hondum greitt.

Og sjálvur heldur hann, at tað verður trupult hjá løgtingsformanninum at vátta, at grein 17 í tingskipanini er hildin.

– Ikki minst tá ið hann sjálvur atkvøddi fyri at gera frávik í tíðarfreistini við teirri avleiðing, at tey vórðu skundað enn meiri ígjøgnum, sigur hann.

– Og kann løgtingsformaðurin ikki vátta, at grein

17 í tingskipanini er hildin, hevur Føroya Løgting ein álvarsligan trupulleika.

– Men tað kann kanska forða fyri, at vit enda í somu stöðu eitt annað ár, sum vit endaðu í í ár – og sum vit eisini endaðu í seinasta ár, tá ið sami Anfinn Kallsberg hurlaði bruttoskattskipanina ígjøgnum.

Ríkilig víðgerð

Men nú segði Anfinn Kallsberg í Degi og Viku, at málini høvdu finigið ríkiliga og gjølliga, politiska víðgerð í samgonguni.

– Ja, tað hoyrði eg. Og satt at siga, trúði eg valla mínum egnu oyrum, tá ið eg hoyrði ein fyrrverandi løgtingsmann siga slíkt.

– At siga slíkt er tað sama sum at biða tingið fara til húsar, tí samgongan avgreiðir málini einsamøll.

Jóannes Eidesgaard sigur, at tað er tvørturímóti í løgtinginum, at tær drúgvu, nágreiniligu, politisku víðgerðirnar skulu vera.

– Tað er sjálvur hornasteinurin í fólkaraðinum og í rættartrygðini, at eisini andstøðan sleppur inn at málinum, og sleppur at víðgerða tey nágreiniliga og kritisk.

– Men í hesum seinastu málinum hevur andstøðan ongan sum helst møguleika havt at víðgera málini.

– Og víðgerðin í samgonguni man eisini verða so sum so, tí flestu samgongutíngmenn hava bara sagt ja og amen til tað, sum er lagt fram.

Jóannes Eidesgaard sigur, at hann nú bara bíðar eftir eini avskrift av gerðarbókini hjá fíggjarnevndini, áðrenn hann fer at orða brævið og spurningin til løgtingsformannin. Tær koma fyrsta dagin, væntar hann.

Løgtingsformaðurin samdur við Jóannes Eidesgaard:

– Í summum førum hevur løgtingsarbeiðið verið fusk

– Men eg havi onki skeivt gjørt, tí eg havi hildið allar tíðarfreistir. Arbeiðið í nevndunum hava nevndarformenninir ábyrgdina av

ÁKI BERTHOLDSEN

– At politiska víðgerðin í summum málium ikki hevur verið nóg góð, haldi eg ikki, at nakar er ósamdur við Jóannes Eidesgaard í. Og eg kundi gott hugsa mær at gjørt nakað við tað, so vit

sleppa undan hesum eitt annað ár.

Eins og Jóannes Eidesgaard, er Jógván Ingvarð Olsen, løgtingsformaður ikki nøgdur við tað politiska víðgerðina, summi mál hava finigið hesar seinastu vikurnar.

Tí hann heldur ikki, at víðgerðin hevur verið nøktandi.

Men sjálvur heldur hann ikki, at tingformaðurin hevur misrøkt sínar skyldur í hesum sambandi.

Sum nevnt í greinini o-manfyri, ætlar Jóannes Eidesgaard at spyrja tingformannin um hann kann vátta, at grein 17 í tingskipanini er hildin. Í grein 17 sendur, at tað er skylda formansins

at tryggja, at tingarbeiðið er væl fyriskipað og væl úr hondum greitt.

– Eg haldi, at grein 17 sipar mest til arbeiðið í sjálvum tingsalinum.

– Hvussu nevndararbeiðið skal verða er eisini ásett í tingskipanini og ábyrgdina av tí hava nevndarformenninir.

– Tá ið eitt mál er reist, skal tað handast løgtingsskrivstovuni, har tað skal liggja minst tríggjar dagar. Tá ið tað er lagt fram, skulu minst tveir dagar ganga, áðrenn tað fær 1. víðgerð.

So skal tað í nevnd, og nevndin skal leggja tað framatfrá seinast ein mánaða aftaná. Fíggjarlógin er eitt undantak, tí hana fær

fíggjarnevndin tveir mánaðir at víðgerða.

Skyldan hjá formanninum er at tryggja, at hesar tíðarfreistir verða hildnar.

– Og tað hava tær verið, uttan í sambandi við eina 3. víðgerð.

– Men tað varð gjørt fyri at sleppa undan at hava tingfund nýggjárstaftan.

Er ein trupulleiki

Hinvegin ásannar løgtingsformanninum, at tað er ein trupulleiki, at summi tingmál fáa ikki nóg dygga víðgerð.

– Tað er ein óvni, at mál verða ikki lögð fyri tingið fyrr enn í síðstu løtu.

Í ár var t.d. talan um skattamál, og tað stendur í

nýggju tingskipanini, at skattamál skulu víðgerðast í fíggjarnevndini.

Og av tí, at fíggjarnevndin hevur verið ovbyrjað av arbeiðið, hevur ov lítil tíð verið til summi mál.

Løgtingsformaðurin sigur, at eftir gomlu tingskipanini, vóru 13 tingnevndir, men nú eru bara sjeftir.

Og tað visir seg, at tað er fíggjarnevndin, sum hevur finigið tað tyngstu lastina at draga.

Jógván I. Olsen sigur, at hann kundi hugsa sær at tíðarfreist varð ásett fyri, nær uppskot skuldu verið lögð fyri tingið, sum skuldi koma í gildi 1. januar.

– Ein annar máti kundi verið at skipað onkra tingnevnd afturat, sum kundi avlasta fíggjarnevndina. T.d. at skipa eina skattanevnd. Ella at latið eina aðranevnd finigið skattamál at víðgerða.

Jóannes Eidesgaard fór so langt sum at kalla heta lógarfusk á versta slag. Er tingformaðurin samdur við honum í tí?

– Ja, tey komu ov seint, tað skal eg geva honum, rett í.

Men er tað heppið, at mál

verða samtykt í løgtinginum, sum ikki fáa nóg víðgerð?

– Nei, men hin møguleikin er at málið verður útsett eitt heilt ár.

Og er tað frægari at samtykja eitt mál, sum ikki er nóg væl víðgerð, og sum vit tí ikki kenna fullu avleiðingarnar av, heldur enn at lata tað biða eitt ár?

– Tað tað hevur metingin so verið.

– Jógván I. Olsen sigur annars, at eru limirnir í eini nevnd ónøgdur við formanninum, ber til at skifta hann.

Annars visir løgtingsformaðurin á, at í øðrum londum, er ikki so stórvirðingur eftir at fáa nevndarformann sum á Føroya Løgtingi.

– Tað kemst av tí, at har er ikki so stórvirðingur á andstøðu og samgongu. Hjá okkum er hetta við samgongu og andstøðu so fastgrövið, at tað tykist vera trupult at sleppa burturúr tí.

– Áðrastaðni hevur formaðurin ikki so nógv at siga. Har er ábyrgdin javnari lutad sundur ímillum tinglimirnar.